

Teek

Een kleintje om voor op te passen

Teken zijn geleedpotigen. Ze horen samen met spinnen en mijten bij de spinachtigen. Ze hebben net als spinnen een kopborststuk met daaraan acht pootjes en een achterlijf.

Tekenlarven hebben zes pootjes en zijn daarom makkelijk te verwarren met insecten, maar in volwassen uitvoering hebben ze acht pootjes. Daarom zijn ze geen insecten.

Het beestje

Ze zijn zo klein als een speldenknop, daarom kun je ze bijna niet zien. Ze leven vooral in hoog gras en lage struiken. Teken zitten niet in bomen of hoge struiken. Ze klimmen tot maximaal een meter hoog.

Teken zijn parasieten. Dat betekent dat ze bloed nodig hebben om te overleven. Om dat bloed te pakken te krijgen, bijten ze een gaatje in de huid van een dier of mens. Het liefst kiest een teek een lekker warme plek, onder een oksel, in een knieholtes of zelfs in een bilspleet! Hij zuigt zich vol bloed en laat na z'n maaltje weer los.

Soorten

Er zijn ruim 800 soorten teken bekend. Hiervan zijn er zo'n 100 in staat om bacteriën over te brengen op mensen. In Nederland gaat het bijna altijd om de schapenteek (*Ixodes ricinus*).

Er zijn twee categorieën teken:

- Harde teken die een schild hebben geheel of gedeeltelijk over hun rug.
- Zachte teken die geen schild hebben.

Er zijn ongeveer 650 verschillende harde teken, en 170 verschillende zachte teken.

Levensstadia

Teken gaan vier levensstadia door: ei, larve, nimf en volwassen teek. In het larve, nimf en volwassen stadium zijn ze actief. Ze moeten een vervelling doormaken om van het ene stadium naar het andere te gaan. Om te kunnen vervellen, moeten ze zich voeden en de vrouwtjes doen dat door bloed te zuigen bij een gewerveld dier.

De hele cyclus van ei tot volwassen stadium duurt gemiddeld twee jaar. Het kan echter ook al binnen een jaar zijn doorlopen of zelfs wel drie jaar duren, dat ligt aan de beschikbaarheid van voedsel, dus bloed. Kort na het eieren leggen in het volwassen stadium, sterft de teek.

